

Pfv.VII.20.371/2012/9.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Gortvay-Horváth-Molnár és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Kárpáti Zsuzsa ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Czeglédi Éva jogtanácsos által képviselt alperes ellen - az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó Nagy és Pál Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd által képviselt Kft. szerződés teljesítése iránt a Fővárosi Bíróságon 11.G.40.745/2009. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.243/2011/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 200.000 (kettőszázezer) Ft, az alperesi beavatkozónak 50.000 (ötvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes képviselőjében eljáró beavatkozó mint támogató és a felperes mint kedvezményezett között 2007. január 3-án támogatási szerződés jött létre. E szerződés I/1. pontja szerint a megállapodás tárgya a munkavállalók képzése a felperes versenyképességének növelése érdekében című, a szerződés 1. számú mellékletét képező pályázatban leírt projekt költségeinek vissza nem térítendő támogatás formájában történő finanszírozására. A szerződés ugyanezen pontja arról is rendelkezett, hogy a projekt célja a nyelvi tudásszint emelése az IT és egyéb informatikai ismeretek erősítése mellett, az eladástechnika és a kommunikáció erősítése, a „megfelelő oktatás és vizsga megszerzésén keresztül”. A képzési programokban részt vettek száma 9 fő, akiknek képzettséget kell szereznie.

A szerződés I/2. pontja szerint a megítélt támogatás a felperes részére 9.842.039 Ft, míg a saját hozzájárulása 2.160.448 Ft volt. A X/4. pont felhatalmazta az alperest arra, hogy - az ott felsorolt feltételek esetén - a szerződéstől elálljon.

Az alperesi beavatkozó munkatársai 2007 szeptemberében szabálytalansági vizsgálatot tartottak a felperesnél, melynek eredményeként több szabálytalanságot is megállapítottak. Az alperes - e szabálytalansági vizsgálat eredménye alapján - 2008 augusztusában elállt a szerződéstől.

A felperes módosított keresetében 9.708.177 Ft támogatás és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a peres felek között létrejött támogatási szerződésben vállalt kötelezettségeinek eleget tett, az alperes elállása nem volt szabályszerű, ezért a keresetben megjelölt összegű támogatást jogtalanul vonta meg tőle.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a szerződéstől annak X/4.d) és 5.a.) pontja alapján szabályszerűen állt el, tekintettel a beavatkozó által feltárt hiányosságokra.

Az alperesi beavatkozó is a kereset elutasítását indítványozta, fenntartva a szabálytalansági eljárás során készült jegyzőkönyvben tett megállapításait.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 9.708.177 Ft-ot és annak járulékait. Megítélése szerint az alperes, illetve a képviselőjében eljáró beavatkozó elállása nem volt jogszerű, tehát az alperes köteles a támogatási szerződésből eredő fizetési kötelezettségének eleget tenni, a szerződés alapján a még ki nem fizetett, illetve az általa inkasszóval visszaszedett összeget és annak kamatait felperesnek megfizetni. Kifejtette, az elállást tartalmazó levél konkrét szerződésszegést nem jelölt meg, csupán általában hivatkozott a szabálytalansági eljárás lefolytatására, valamint a 360/2004.(XII.26.) Korm. rendelet 2. § /1/ bekezdés 15. pontjában írt tényállás megvalósulására. Hangsúlyozta, a pályázati útmutató - amely nem képezte a szerződés részét - sem hivatkozott a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (továbbiakban: Fktv.) végrehajtásáról szóló 48/2001.(XII.22.) OM rendeletre (továbbiakban: rendelet), ezért nem róható a felperes terhére, hogy a rendelet 3. számú mellékletében meghatározottakat nem vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a szerződés alapján a felperes számára nem volt kötelező a három ajánlat beszerzésének dokumentálása, ezért ezen formai okból nem lehetett megállapítani a szerződésszegést a felperes terhére. A felperes interneten keresztül szerzett be árajánlatokat, azok ismeretében választotta ki az oktatással megbízott céget.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szerződés nem tartalmazta a vizsga módját, ezért az egyéb bizonyítékokra is figyelemmel aggálytalanul állapíthatta meg, hogy a „megfelelő vizsgáztatásra” sor került.

Figyelemmel arra, hogy a felperes szerződésszerűen teljesített, az alperes elállása jogszerűtlen volt, ezért az alperes köteles a szerződésből eredő támogatási kötelezettségének eleget tenni.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes és az alperesi beavatkozó által benyújtott fellebbezések folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A fellebbezések indokaira tekintettel rámutatott arra: a felperes az árajánlatok beszerzése körében szabályszegést nem követett el. A vizsgáztatás módja azonban - álláspontja szerint - nem felelt meg a támogatási szerződés I.1. pontjában foglaltaknak. Ez utóbbi rendelkezés azt tartalmazza, hogy a projekt célja „a megfelelő oktatás és vizsga megszerzésén keresztül” valósul meg. A pályázati útmutató 2.4. pontja értelmében „a projekt keretében végrehajtott képzések zárásaként a képzés résztvevőinek be kell számolniuk arról, hogy milyen mértékben sajátították el a tanultakat, a beszámoló például lehet vizsga, gyakorlati teszt stb.”. A másodfokú bíróság kifejtette, a támogatási szerződés, a pályázat és a pályázati útmutató egyaránt előírta, hogy a tananyag elsajátításáról a tanfolyamon résztvevőknek beszámoló útján kell számot adniuk. A szavak általánosan elfogadott jelentése szerint sem tekinthető beszámolóknak, illetve vizsgának a tanfolyam során megtartott órák végén folytatott csoportos beszélgetés az adott tananyagról, az a résztvevők tudásszintjének igazolható ellenőrzésére nem volt alkalmas. A képzőközpont által kiállított látogatási bizonyítvány csak az órák látogatását igazolja, amiből nem következik, hogy a résztvevők a tanfolyam végén eredményes vizsgát tettek. Ezáltal a felperes a támogatási szerződés I.1. pontját megszegte.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes jogszabályt sértett azzal, hogy olyan oktatóközponttal kötött szerződést, amely nem rendelkezett regisztrációval az eladástechnikai tréning vonatkozásában. A pályázati útmutató értelmében a felperes csak olyan szolgáltatótól vehette volna igénybe a szükséges képzéseket, amely az Fktv. 8. §-ában meghatározott feltételeknek megfelelt, azaz a Központ által vezetett nyilvántartásban szerepelt. A kereseti kérelem elbírálása körében közömbös, hogy a Központ az oktató központ részére az eladástechnikai tréning vonatkozásában az igazolást a tanfolyam befejezését követően 9 hónappal 2006. november 30-án kiadta, ugyanis ennek a regisztrációnak a 2006 januárban lezajlott tanfolyamra visszaható hatálya nincs. A felperes által választott képzések megtartására kizárólag az adott képzésre akkreditált szervezetet vehette volna igénybe.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság szerint az alperes megalapozottan állt el a támogatási szerződéstől annak X/4. pontja alapján.

A jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében a

felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a peres felek között létrejött támogatási szerződésen kívül nincsen olyan egyéb dokumentum, amely a szerződés részét képezte volna, és ezáltal a felperes részére további kötelezettségeket írt volna elő. A támogatási szerződés végén található mellékletek között nem szerepelt a pályázati útmutató, ezért ez utóbbi dokumentum nem vált a szerződés részévé, abból a felperesre nézve kötelezettségek nem állapíthatók meg.

Hivatkozott arra is, hogy a látogatási bizonyítvány nem csak a képzésen való jelenlétet igazolja, hanem azt is, hogy szóbeli számonkérés keretében ellenőrizték a tudásanyag elsajátítását a hallgatók részéről. Csak a sikeres szóbeli számonkérés eredményeként léphettek tovább a hallgatók a képzésben, majd a képzés végén kapták meg a látogatási bizonyítványt, amely tehát a képzés tudásanyagának elsajátítását is igazolja.

A pályázati útmutató – bár nem része a szerződésnek – egyébként is kizárólag az Fktv. 8. §-ában rögzítettekre hívta fel a figyelmet: a megyei (fővárosi) munkaügyi központok által vezetett nyilvántartásban szereplő szolgáltatótól vehető igénybe a képzés. Ennek a feltételnek a felperes mindenben megfelelt, a nyilvántartásba vételt igazoló okiratot a per során csatolta.

A másodfokú bíróság tehát a Pp. 206. §-ába ütköző módon okszerűtlenül, logikai ellentmondásokat tartalmazó módon mérlegelte a bizonyítékokat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen értelmezte a szerződés I.1. pontját és a pályázati útmutató 2.4. pontját. A felperes a per során nem tudta bizonyítani, hogy a támogatási szerződésben vállalt célt megfelelően teljesítette volna. Hivatkozott arra is, hogy a felperes részéről kiválasztott cég az eladástechnikai tréning vonatkozásában nem rendelkezett regisztrációval, megsértve ezáltal az Fktv-t, valamint a rendeletet is.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a pályázati útmutató a támogatási jogviszony kiemelkedően fontos részét képezi, a támogatási szerződés tartalmával szorosan összefügg. A felperes által becsatolt látogatási bizonyítvány csak annak igazolására alkalmas, hogy a résztvevők az órákat látogatták, de arra nem, hogy a számonkérés is megfelelő módon megtörtént volna. A felperes azzal is megszegte a szerződést, hogy olyan oktató központtal kötött szerződést, amely az eladástechnikai tréningek vonatkozásában nem rendelkezett regisztrációval.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította,

hogy a felperes által hivatkozott jogszabálysértés nem áll fenn.

A másodfokú bíróság ítéletében nem foglalt állást a felülvizsgálati kérelemben vázolt kérdésben, miszerint a pályázati útmutató a szerződés részét képezi-e, valójában a szerződésben írtak értelmezésével hozta meg a döntését. A Kúria megítélése szerint a pályázati útmutató az adott tényállás mellett nem vált a szerződés részévé, ugyanakkor a szerződés értelmezése során az abban foglaltak figyelembe veendőik tekintettel arra, hogy a pályázati útmutató rögzítette az alperesnek a pályázókkal szembeni elvárásait és amely a támogatási szerződés eltérő rendelkezése hiányában a pályázót köthette.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyíték okszerűtlen mérlegelésével megvalósuló eljárási jogszabálysértésre hivatkozott, egyrészt a szerződés I.1. pontjában előírt vizsga megtartása, másrészt a megbízott szolgáltató jogszabály által előírt regisztrációjának meglétével kapcsolatban.

A Kúria megítélése szerint a peranyag alapján, a bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdésében előírt elvei szerint történő mérlegelésével az megállapítható, hogy a képzés során a szolgáltató részéről történt számonkérés. Ezt sem az alperes, sem az alperesi beavatkozó nem vitatta, hanem arra hivatkoztak, hogy az nem felelt meg a szerződés I.1. pontjában rögzített célnak, illetve ott előírt „megfelelő vizsga” követelményének. Nem abban volt tehát vita a peres felek között, hogy egyáltalán volt-e bármilyen számonkérés a tanfolyam során, hanem abban, hogy az a szerződés hivatkozott rendelkezéseinek megfelelt-e.

Az alperes a szerződés felmondásakor - többek között - éppen ezt a I.1. pontot értelmezte és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által igazolt számonkérés nem minősül vizsgának, mely értelmezést a másodfokú bíróság is elfogadta. A felperes felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a szerződés értelmezése során - melynek elveit a Ptk. szabályozza, és anyagi jogi, nem eljárásjogi kérdés - jogszabálysértést követett volna el. Ezért a Kúria - a Pp. 275. § (2) bekezdésének hivatkozott rendelkezése alapján - nem vizsgálhatta, hogy a felperes által igazolt számonkérés eleget tesz-e a szerződés rendelkezéseinek.

Egyébként amennyiben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat akként kellene tartalma szerint értelmezni, hogy a felperes a Ptk. 207. §-a /1/ bekezdésében foglaltak megsértését állítja, a felülvizsgálati kérelem akkor sem vezetne eredményre. A felek feltehető akarata vizsgálata körében ugyanis döntő súlya van a korábban kifejtetteknek megfelelően a pályázati útmutatóban írtaknak, mely eligazítást ad a tekintetben, hogy nem „folyamatos”

vizsgáztatás volt az elvárás, hanem a képzés lezárásakor i vizsgázás, vizsgáztatás.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a pályázati útmutató kizárólag az Fktv. 8. §-ára hívta fel a figyelmet, és azt magyarázva annyit írt elő, hogy a megyei munkaügyi központok által vezetett nyilvántartásban szereplő szolgáltatótól vehető igénybe képzés. A felperes a per során pedig bizonyította, hogy az általa megbízott szolgáltató ebben a nyilvántartásban szerepelt.

A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy e kérdéssel kapcsolatban nem annak volt jelentősége, hogy a szolgáltató a szerződés megkötésekor a munkaügyi központ nyilvántartásában már szerepelt-e, hanem annak, hogy a vállalt képzések is regisztrálva voltak-e már ugyanabban az időpontban. A felperes maga csatolta be az elsőfokú eljárás során a Fővárosi Munkaügyi Központtól kapott azon igazolást, mely szerint az eladástechnikai tréning nyilvántartására csak 2006. november 30-án került sor, kilenc hónappal később a 2006 januárjában lezajlott tanfolyamhoz képest.

Mindezekre figyelemmel a Kúria nem találta megállapíthatónak a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértést, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján - figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /3/ bekezdés és /5/ bekezdéseire - ÁFA-val növelt összegben kötelezte az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségeinek megfizetésére.

Budapest, 2013. február 5.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr.Osztovits András sk.előadó-bíró, Dr.Szabó Péter sk.bíró